

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Ózónhegyi-utca 34-ik szám. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2-50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

Pusztulunk, veszünk . . .

„Mint oldott kéve széthull nemzetünk. Igen, széthull! És mi ölbe tett kezekkel nézzük a legpusztítóbb járványt, a kivándorlást. — Mert úgy gondolom, azt senki se mondhatja, hogy a szöbeszéd segít a dolgon. A városunkban nemrég lefolyt kivándorlási kongresszusnak csak úgy lett volna haszna, ha javaslatai érvényesülhetnének. Így csak pusztá, elhangzott szó, írott malaszt. Semmi.

Lapunk egyik legutóbbi számában szomorú adatokat közöltünk a vármegyénkben történt kivándorlási mozgalmról. Azt irtuk, hogy egy hónap lefolyása alatt 92-en, azaz kilenczvenketten kértek és kaptak külföldre szóló utlevelet.

Más vármegyékben még sokkal szomorúbban áll a dolog. Van vagy tizenöt vármegyénk olyan az országban, hol nagyobb a kivándorlás, mint a természetes szaporodás. Szóval: fogyunk. Ha a magyar nemzet szaporodása mintegy kétszázezerre megy évenként, abból száz-ezer bizonyosan tul megy a haza határain, hogy kenyerét idegenben keresse meg.

Igenis, a kenyerét. Mert tőlünk nem a hazafiatlanság viszi el honfitársainkat, hanem a mindennapi kenyér. És ezért jártak eddig rossz uton, mikor a kivándorlást holmi tilalmakkal, tolonczolásokkal akarták megakadályozni. Mert az sérti ám az általános emberi szabadságot! Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ott éljen, a hol jobban meg lehet élni. Ha az a szegény árvamegyei ember itthon száraz kenyeret se tud enni, miért ne törekedjék az idegen, de puha kenyérré?

Ebben a tekintetben csak ujabban, pár év óta hallunk józanabb hangokat. De csak hangokat, mert bizony tettet minél kevesebbet látunk. Ma már ott vagyunk, hogy nem tiltó rendeletekkel akarjuk gyógyítani a bajt, hanem az okot akarjuk eltüntetni.

No ideje is! Nagyon a tizenkettedik órában vagyunk. Hivatalos és hiteles adatok igazolják, hogy idegen országban másfél millió magyar keresi a boldogulást. A felvidéki és az erdélyi határszéli megyékből idestova több ember megy ki, mint a mennyi születik. S a baj terjed lefelé. Szomszédos megyékben már igen nagy a kivándorlók száma, sőt már — mint a fentebbi közlött adatokból is látható — már nálunk Borsodvármegyében is erősen mutatkozik a baj. Mint a járvány, a gyengébbeken kezdi s úgy megy át az erősebbre. Árva, Turóc és Szepesből jött Zemplénbe és Gömörbe. Háromszékből, Csikből, Fogarásból átjött Torontálmegyébe. Eleinte csak az iparos-osztályból szedte az áldozatokat, de ma már a nemzeti élet alapját, a földmivelő osztályt támadja. Azok hagynak itt bennünket.

S ez a megdöbbentő és szomorú dolog eddig még csak egyetlenegy helyes tette sarkalta a magyar kormányt. Megteremtette a ruthének védelmét. S annak már van is haszna. Ott már nagyon megcsökkent a kivándorlók száma. Ebből az esetből azt is megtanulhattuk, hogy ez az egyedüli helyes gyógymód. Biztosítsuk a népnek megélhetését, adjunk neki munkát és kenyeret, akkor nem hagyja el a haza földjét.

Csak hogy most jön a nagy bökkenő! Az ilyesmihez pénz kell. Az meg nagyon szűken van nálunk. Legalább az ilyen célra. Mikor a miskolczi kongresszus igazán honmentő tanácskozásai folytak, akkor szavazták meg a delegációban a sok milliót. Holmi elhamarkodott emberölő szerszám költségeire annyit dobtak ki egészen nyugodtan, hogy azzal három-négy vármegye pusztulását meg lehetett volna akadályozni.

Persze azok a jó urak mindig azt fujják, hogy a hon védelme az első. Hisz az igen szép elv, mindnyájan valljuk is, csak az a baj, hogy nem lesz a ki védelmezen s ha meg az akadna is, nem lesz kit védeni. Ugy gondolom azonban, hogy nincs messze a segítség. A kivándorlás ugyanis a kedves vessző-

paripát is kezdi rontani. A katonaköteles emberek is bucsut vesznek a kapuféltől. A felvidéki vármegyék sorozásainál minden száz hadköteles közül 35-40 ember hiányzik. Ha tovább is így folyik, majd megijednek a honvédó urak, s be fogják látni, hogy a kivándorlás csökkenése a tulajdonképeni honvédelem.

A polgármester-választás.

Miskolcz város közönsége sohasem érezte még a szentírás ama szavainak igazságát, hogy: „*A betű öl, lélek az, a mely megelevenít*”; sohasem érezte úgy, mint mai nap, a midőn a közigazgatási bíróságnak mélyen lehangoló ítélete a törvény rideg betűre helyezkedve, megölte annak szellemét, a választó polgárok óriási többségeinek akaratát és így megölte az igazságot.

Szomorú dolog, hogy Miskolcz városa 45 ezer lakosával, hogy intelligenciájával, magas műveltségével ma éppen ott áll, a hol egy néhány száz lakossal bíró nagyközség. Miskolcz város részére éppen azokkal a törvényekkel mérik az igazságot, a melyekkel p. o. Arnótnak vagy Upponyinak mérnek. Ha Arnóton vagy Upponyon a vármegyei tisztviselő községi előljáróvá nem választható; akkor nem választható Miskolczon sem. Ezt mondja a törvény. És a közigazgatási bíróság ennek a törvénynek álláspontjára helyezkedett. *Kimondotta, hogy Kovács Lajos, a ki Borsodvármegyének főügyésze, nem lehet Miskolcz város polgármestere.* Pedig Soltész Nagy Kálmán is, Nikkel József is megyei tisztviselő volt, a mikor Miskolcz város tisztikarába előbbi polgármesterré, utóbbi rendőrtanácsossá megválasztották, hanem hát akkor — úgy látszik — nem az volt az igazság, a mi ma. Akkor a törvény *szelleme* volt, ma pedig a *betűje* az irányadó. No de ne háborogjunk. A polgármester-választást a legfelsőbb bíróság megsemmisítette. Bármennyire lehangol is ez a dolog

Az őszi és téli újdonságok

meg érkeztek; teljes választékú angol, francia és hazai gyártmányaink legremekesebb női ruhakelméi különlegességei. Legszébb **double, scott, cybelin** és **düchesse** szövetek, valamint párizsi és lyoni blous- és ruha **selymek**. — Elvem csakis a legjobb gyártmányok árusítása. A helyi piacon az elismert legjobb Geipel-féle ruhakelme gyárral, ugyszintén a híres Spoerry-féle lyoni selyemgyárral egyedül állok közzvetlen összeköttetésben, s így abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy azok az árúk, melyeket a fenti gyárak szállítanak, **egyedül nálam**

szerezhetők be jutányosan. Minden egyes árucikknek szigorúan szabott, **de olcsó** ára nyíltan, számmal van feltüntetve, miáltal üzletemben **a tulfizetés teljesen ki van zárva.**

Egyben van szerencsém a hölgyközönség figyelmét **kelengye- és szőnyeg-áruházamra** tisztelettel föl hívni. — Az M. Beyer & Co. bécsi legnagyobb kelengyegyáros cég **kizárólagos** raktárát bírom. — Megrendelt, kész kelengyék mindenkor megtekinthetők. — A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kérve, maradtam kiváló tisztelettel

Szőnyeg-áruház a volt Makra-féle helyiség (Máhr Károly úrral szemben).

ROSENBERG GYŰLÉ

Női divat, vászon és kelengye áruház Miskolcz, a színház-épületben

Kívánatra fehérnemű-árjegyzéket, valamint mintacollektiók ruhakelmék és minden más cikkből készséggel ingyen és bérmentve küldök.

bennünket, azon már többé nem segíthetünk.

Most már az a kérdés, hogy mi lesz ezután?

A város közönsége a váratlan ítélet hatása alatt megdöbbenve, tanácstalanul áll. Nyomasztó csend mindenfelé. A választó polgárok nem tudják: merre, hová, kihez forduljanak? Hol keressék azt az embert, a kit magas képessége, széles látköre és becsületessége a város polgármesteri állására kvalifikál? Hol találják meg azt a férfit, a kinek erős kezébe nyugodtan adhatják a város hullámokon hánykódó hajójának kormány-pálcáját? . . . Nagy és nehéz kérdések ezek, kivált azóta, mióta tudjuk, hogy *Kovács Lajos semmi kérelemre nem hajlandó többé a polgármesteri állásra a jelöltséget elfogadni*. Örül, hogy megszabadult a sok kellemetlenségtől, az alap nélkül való támadásoktól. A polgármester-választás nagy színjátékának második felvonásában a főszereplő lenni már nem kíván.

A nehéz kérdést mindazonáltal meg kell oldanunk. A választó polgároknak, vagyis helyesebben mondva: a városatyáknak feladata ez. Ne várjanak a városatyák intést, utbaigazítást; ne engedjék magukat sem a hatalom, sem klikk és senki által befolyásoltatni, hanem induljon ki-ki a maga feje után. *Minden egyes városi képviselőnek joga van ahhoz, hogy jelöltet állítson s e jogát ne engedje senki által elkönfiskáltatni*. Ha többeknek jelölése egy személyben összpontosul, akkor közakarattal jelölik ki az illető személyt, a kinek zászlaja alatt párttá alakulnak. Legyen vége már egyszer annak, hogy a képviselők mind akaratonkívüli, jámbor bírák minden alkalommal a kolompot várják, hogy az után indulhassanak. A

város nagyközönsége nem azért küldte a képviselőtestületbe a városatyákat, hogy dróton rángatható bábok legyenek, hanem azért, hogy önérzetesen, függetlenül, legjobb meggyőződések szerint foglaljanak állást a város jövőjére kiható fontos kérdésekben. Legyen minden városatyá önönagának vezére. Nézzen körül városunk kiváló és érdemes polgárai között s annak a férfinak, a kit a polgármesteri állásra legalkalmasabbnak tart, igyekezzék másokat is megnyerni s pártot alakítani. Így azután mihamar kialakul a közvélemény, meglesz a jelölt is, meglesz a párt is.

Most már az a kérdés, milyen legyen az a férfi, a kit a polgármesteri székbe tölteni óhajtunk?

Legyen először tisztakezü, munkabíró és becsületes ember.

Legyen másodsor magas műveltségű, jó modoru, de e mellett erélyes és igazságos ember.

Legyen szívében rajongó lelkesedés, törhetlen akaraterő a város haladása és felvirágzása iránt.

Legyen negyedszer széles látkörű, előrelátó ember, hogy meglássa, megérezze az időt és alkalmat, a mikor a város java, boldogulása érdekében tenni és cselekedni kell, hogy meg ne történhessenek jövőben olyan mulasztások, mint a milyenek eddig történtek, a melyek miatt városunk kiszámíthatatlan kárt és hátrányt szenvedett.

Mikor a város ügyeiről van szó, akkor a politikai pártállást háttérbe kell szorítanunk. A város közügyeinek elbírálásánál politikai szempontokra tekinteni nem szabad. Ezt a helyes álláspontot foglaltuk el mi mindig, ezt foglaljuk el most is. A polgármesteri állás betöltésénél azonban lehetetlen, hogy pártunk érdekeire is tekintettel ne legyünk. A

polgármester hatalmas ur a városházánál, a ki ezerféle módot és alkalmat felhasználhat arra, hogy alantas tisztviselő társait politikai tekintetben befolyásolja. Nem szeretnők megérni azt, hogy esetleg egy harcias természetű kormányparti polgármester talpnyaló mamelukhaddá gyurja át azt a derék tisztikart, a mely — nagyon kevés kivétellel — pártunk elveit vallja. Épen azért nekünk és a miskolci függetlenségi pártnak az az óhajta, hogy a leendő polgármester pártunk kebeléből kerüljön ki.

Ezek azok a tulajdonságok és föltételek, melyeket a polgármester-jelölt személyében keresnünk kell. Ha ilyen férfit találunk városunk kiváló és érdemes polgárai között, azt válaszszuk meg.

Dr. Kovács Gábor jubileuma.

Lélekemelő, szép ünnepély folyt le szombat délelőtt 10 órakor az ev. ref. főgimnázium tornatermében, a hol az ev. ref. egyháztanács, az iskola-kormányzóság, a tanári kar, a volt tanítványok és a jelenlegi tanuló ifjuság ünnepelte dr. Kovács Gábor főgimnáziumi igazgató tanárságának 25 éves évfordulóját alkalmából.

Az ünnepély értékét az tette a legbecsebbé, hogy ez a jubileum nem a szokásos egyéni ünnepeltetések jellegével bírt, hanem annak az őszinte szeretetnek s annak a belső megbecsülésnek volt a megnyilvánulása, a melyet dr. Kovács Gábor negyedszázados tanári működése alatt ébresztett mindenkiben a személye iránt.

Arányaiban nem volt nagyszabású a jubileum lefolyása; sokkal inkább egy intim, családi ünnepély jellegével bírt; az elhangzott üdvözlések csupán szívből jövő jókívánatokat tartalmaztak s minden szónok beszédét a szívből fakadó szeretet melege hatotta át.

TÁRCZA.

A komikus halála.

Futó tüzként terjedt el a rémhir a Boronyi Béla szintársulatánál, hogy Turó Tóni az első komikus — öngyilkos lett.

Éppen próbát tartottak az „Ördög barlang” című látványos operette-ből és így az egész személyzet a színpadon volt. Mikor a kellekés, a kit az ideges, türelmetlen színigazgató már harmadszor küldött el a komikus lakására, hogy a gázsi rovás ijesztő fenyegetésével Turót valahogy a színpadra csalja, kikelt ábrázattal a színpadra rohant, és a felejthetetlen Turó halálát jelenté — nem hitte el senki.

Furcsa is az, hogy egy komikus meghaljon és még furcsább, hogy maga-magát küldje a másvilágra.

A kellekes azonban az igazságnak oly meggyőző hangján erősíté meg a hirt, hogy a kétely szavának el kellett nemulnia.

És ott volt Turó sajátkezű könyekkel áztatott levele, melyben utolsó bucsut mond barátjainak és fájdalmas szívvel tudatja, hogy nekimegy a Sajónak. A földön csak keserve, nyomorusága volt, rosszabbat már a halál se hozhat, ott temessék el, a hol a víz

sodra kivetí, a parókáit pedig árvereltessék el — hitelezői javára.

El kellett hinni. De siratni mégsem tudta senki. Mert nehéz is egy olyan embert megsiratni, a kit egész életében csak kaczagott az ember.

A próbából persze semmi sem lett. A hősszerelmes egy monológ szavalásába kezdett. A földi gyarlóságról és mulandóságról beszélt. A baritonista már próbálta „Mért oly borús” és az „Eltávozál . . .” című gyászdal accordjait, melyeket a szerencsétlen komikus temetésén volt elénekelendő. Az operette-primadonna merengve nézett a tükörbe és fájdalmas sohajtással tett magának szemrehányást. Lelke erős meggyőződése volt, hogy Turót ő kergette a halálba. Hisz mindig üldözte el nem égő szerelmével. A directort is bántotta a lelkiismeret. Annyit még senkinek sem huzott le a gázsijából, mint Turónak. De mikor a hitelezők folyvást sürgették a pénzüket. Az intrikus összehuzta a szemöldökeit. Ő nem hitt. Ő is meghalt már egyszer a — hitelezői kielégítésére.

A naiva azonban kétségbe volt esve. Ő szerette Turót ifjui lelke egész szenvedélyével és érezte, hogy sohasem is fog más szeretni. Ha nem szeretheti többé Turót az élő, imádni fogja hamvaiban is és merengeni fog emlékezetén. Ő másé nem lesz

soha. Megmarad szendének addig, míg lehet és mikor az idő ősz hajszálakat vegyít fürtei közé, komika lesz, de Turó emlékéhez hű marad örökre.

Este szintársulat „családi gyász” címén nem tartott előadást. Az egész városban mindenütt résztvevő érzéssel gondoltak a korán elhunyt komikus végére.

Még Bergenthal a jobblétre szenderült komikus törzshitelezője sem rejthetett el egy könyűt. Hiszen pénzét úgy sem kaphatta volna meg soha, de legalább jutott néha egy egy ingyenjegy, a melyikkel az Aladár fiu, a ki annyira érdeklődik a színművészet iránt, elmehetett a színházba. És most már ennek is vége volt.

A tanuló ifjuság gyűjtést indított egy koszorura, a mivel a nagy művész emlékének adózzon. A kritikusok most először azt is elismerték, hogy Turó ur néha hozzájárult az est sikeréhez.

Szóval nagy volt, általános volt a részvét és csak arra várt, hogy Turó holttestét a Sajó valahol kidobja, hogy a végtisztesség alkalmával imponans kifejezést nyerjen.

De a Sajó a Turó testét csak nem akarta kidobni . . .

Elmult egy nap . . . két nap . . .

Az intrikus uja összehuzta szemöldökét . . . és nem hitt . . .

— De hát hol van akkor . . . kiálta fel

Az ünnepély a főgimnázium hatalmas torna-termében folyt le, a melyet 10 órára már nagy részben megtöltött a tanuló ifjuság. Kevéssel 10 óra után az egyház, s az iskola tanács tagjai vonultak a terembe Kun Bertalan püspök vezetése alatt, s a rőszükre feltartott zöld asztalnál helyet foglaltak. Utánok jött a főgimnázium tanári kara, a kikkel a többi iskolák tanári karának küldöttsége is megjelent. A volt tanítványok közül szintén többen jelentek meg.

A megjelent urak között ott láttuk Horváth Lajost, Lévy Józsefet, Soltész Nagy Kálmán crsz. gyűlési képviselőt, Radvány Istvánt, Mikuleczky Istvánt, Kovács Lajost, Pataki Sándort, dr. Rácz Györgyöt, dr. Gencsi Somát, dr. Izel Somát, Lányi Ernőt, Ruttkay Menyhértet és Forster Rezsőt.

Kun Bertalan püspök rövid pár szóval megemlítve az ünnepély jelentőségét, egy három tagú bizottságot kér föl arra, hogy hívják meg dr. Kovács Gábort az ünnepélyre.

A megjelent igazgatót hatalmas éljenzés és taps fogadta belépésekor, majd az ifjusági énekkar adott elő egy rövid alkalmi darabot.

Az utolsó akkord elhangzása után az ősz főpásztor, Kun Bertalan emelkedett szólásra, s ihletett szép beszéddel üdvözölte dr. Kovács Gábort tanárságának 25 éves évfordulója alkalmából. Kiemelte, hogy ezelőtt huszonöt évvel is ő fogadta a ma jubiláló igazgatót, mint ifju jogtudort a tanárrá történt választása alkalmából, s hogy huszonöt hosszú éven át látta igaz örömmel, hogy mint lesz az új tanárból a miskolci ref. főgimnázium tanári karának büszkesége, a ki nemcsak szívvel esüggött mindenkoron magasztos hivatásán, de egész lélekkel buzgólkodott azon is, hogy az egész tanintézetet minél magasabb fokra emelje minden tekintetben. Kiváló része volt abban is, hogy a százados ősi falak tövében egy pompás új temploma támadt a tudományoknak; de amely templomnak csak a falai lettek ujak, míg alapjául továbbra is az a szinmagyar, protestáns szellem maradt, a mi a régi főiskolát s a régi nemzedéket oly hosszú időn át legjobban jellemezte.

Kívánja a mindenható áldását az ünnepeltre; szívből fog érte imádkozni, hogy e főiskola s annak tanári karának diszére és büszkeségére még sokáig tölthesse be nemes hivatását.

Az agg püspök szívből fakadó fohászszerű üdvözlése után Pataky Sándor iskolakormányzó intézett szép beszédet az ünnepelt-hez. Szébbet s jobbat nem tud kívánni ő sem, minthogy az ő szeretetükben és tiszteletükben találja föl dr. Kovács Gábor igazgató egy negyedszázados, ideálisan eltöltött működésének jutalmát.

A püspök s az iskolakormányzó beszédjére dr. Kovács Gábor remegő hangon, mélyen megindulva válaszolt. A mit ő tanári pályája alatt tett, az neki kötelessége volt; az elért sikerek nem kizárólag az ő munkálkodásának az eredményei; az egyház és iskola-tanács, valamint a tanári kar támogatása nélkül ő egyedül gyenge lett volna a reá váró nagy feladatoknak megfelelni.

Az ő érdeme csak annyi, hogy huszonöt évet töltött el hivatásában becsületes munkálkodás között. S ha azok, a kik részéről eddig oly hathatós pártfogásra talált, továbbra sem vonják meg tőle a támogatásukat, ő tovább fog küzdeni mindazoknak a feladatoknak megvalósításáért, a mik még ezután rája várnak.

Szabó Barna tanár a tanári kar, Szücs Sándor városi mérnök pedig a volt tanítványok nevében üdvözölte az igazgatót, a ki mindkét beszédre külön-külön válaszolt. Megköszönte a tanári karnak azt a baráti támogatást és szeretetet, a melylyel őt mindig körülvették és elhalmozták; s köszöni volt tanítványainak, hogy megemlékeztek róla annyi év múltán.

Még az ifjuság nevében tartott egy növendék üdvözlő beszédet, a melyre dr. Kovács Gábor hosszabb beszédet intézett az ifjusághoz, ez alkalmából is szorgalomra és előhaladásra intve őket.

Az üdvözlések után ismét Szabó Barna szólalt föl és elmondotta, hogy a tanuló ifjuság 500 koronát gyűjtött, amely összeget egy, az igazgató nevét viselő alapítvány céljaira, az igazgató rendelkezésére bocsátanak.

Dr. Kovács Gábor örömmel fogadja e nemes elhatározást, s az összeget 1000 koronára kiegészítve, a szegény tanulók segélyezésére leteszi örök-alapítvány gyanánt.

A szép ünnepélyt az ifjusági énekkar dala fejezte be.

Cselédviszonyok.

A mai háztartásoknak már régebbi időtől fogva nyílt sebe a cselédkérdés. Általános a panasz, különösen városokon, a cselédek megbízhatlansága hűtlensége fölött s hovatovább égető szükségét érezzük a mai romlott viszonyok gyökeres megjavításának. Sokszor irtak már a módokról, hogyan lehetne e bajon segíteni, de a tapasztalás azt mutatja, hogy a folyton súlyosabbá váló viszonyok még igen sok mondani valót kívánnak a kérdés tisztázására. Nem érdektelen tehát, ha főbb vonásokban rámutatunk azon okokra, melyek a cselédkérdést már-már elviselhetetlené teszik, s gondolkozunk e fontos baj lehető orvoslásáról.

A cseléd-törvény, mint irodai munka, kétségtelenül nagy gonddal és szorgalommal van összeállítva.

Igyekszik a lehetőség szerint felölelni — mindazon viszonyokat, melyek a gazda és cselédje között létrejöhetnek. De az már rég beigazolt tény, hogy bármily körültekintéssel és lelkiismeretesen dolgoznak is ki valamely törvényt, annak célszerűségét csak az életbe való átvitele, annak gyakorlati alkalmazása mutatja meg.

Itt tűnnek ki az egyes intézkedések gyakorlati alkalmazhatóságának feltételei és igen gyakori az eset, hogy oly szabályok, melyektől a törvényhozás a viszonyok javítását várta, éppen az ellenkezőt idézik elő, éppen a zavarnak, a viszonyok beteges elfajulásának válnak szülőkeivá.

Ily lényeges hibának bizonyult cseléd-törvényük azon intézkedése, a mely a cseléd viszony főnállásának minimumát egy hónapi időre szabta meg. Ezen intézkedés a gyakorlati életben azt eredményezte, hogy a minek csak kivételesen lenne szabad előfordulni, az már rendszerré vált: életbe lépett a hónapos cselédek rendszerre, a háztartások legnagyobb kárára.

a naiva kétségbeesetten. — Hiszen ha eltaszítja mindenki, nálam vigaszra talál; ha az élet csak tövist terem neki, én virágot hintek elébe; ha a nyomor könyveket facsar szemeiből, es letörlöm őket . . .

De Turó nem volt sehoh.

A naívt pedig siratta egyre. Állhatatosan hü maradt fogadalmához, mert szentül megvolt győződve, hogy Turó, a nemes, a nagy Turó meghalt.

És ha életében még nem lehetett az övé, legyen a halálban.

Egyszer csak föl fogja tedezni sirját és akkor élővirágokkal és igaz könyvekkel fogja azt behinteni . . .

Még a csinos, szőkebajuszu salonbursch sem tudta vele feledtetni Turót. Pedig igyekezett mindenképpen. Életre-halálra udvarolt Eleonorának, de mindig hasztalanul. Mert hát nagy dolog az a szerelem, de mennyivel nagyobb, ha egy naiva szivecskéje dobog meg tőle . . .

Eleonora a gyászos esettől kezdve mindig legjobban szerette az érzékeny drámajelenteket . . . és ezekben valóban oly megindítóan, oly mesterkéletlen természetes fájdalommal játszott, hogy rendszeren az egész közönséget meghatotta . . .

De mit ért neki a zugó tapsvihar, mit a nézők lelkesülése, ha mindezt Turó, a szegény Turó nem láthatja, nem hallhatja.

Egy izben egy érzékeny szinműben lépett fel, melynek egyik hatásos jelenetében imádóját hozzák be összezuzott fejjel, élettelenül . . .

Szegény Eleonora szivgörcsöket kapott és egy velőtrázó sikoltással összerogyott . . .

Nagy volt az ő fájdalma és nem akart enyhülni sehogy sem.

Elhatározta, hogy megvált a szintársulattól, eltávozik e városból, a melynek minden talpalatnyi földje csak ő reá emlékeztet . . . és megújuló bánatot kelt szívében a nagy Turóért . . .

A közönség nagyon sajnálta távozását, de ő sietett e légkörből . . . messze, messze.

A salonburch még egy merész lépésre határozta el magát.

— Eleonora kisasszony, kegyed igen jól tudja, mennyire szeretem. Szerelmemet mind- eddig nem találta méltónak a viszonzásra, de én, midőn most innen örökre távozni akar, nem tudok belenyugodni a gondolatba hogy ön sohasem legyen az enyém . . . Szerelmemet kínáltam: nem fogadta el; most kezemet ajánlom fel önnek . . . Ne utasítsa vissza ezt is — és itt a salonbursch hangja egy hősszerelmesét váltotta fel — ha nem akarja, hogy én is odajussak, a hová a megboldogult Turó . . .

Eleonora összerezzen. Ujra e fájó, e kínos emlék, mely nyugodni nem hagyja, mely űzi innen, mint a megsebzett vadat . . .

— Ne keserítsen még jobban, édes Pántlikás ur, hisz látja, hogy ugyis majd lerokadok a fájdalom alatt . . . Ön igen jól tudja, hogy ha már nem lehettem öve, nem leszek életben senkié sem . . .

A salonbursch e másodszori visszautasítás után lesujtva vált el a busongó Eleonorától.

Ő pedig eltávozott.

Napok mulva érkezett hire, hogy egy nagyobb vidéki város szintársulatához csatlakozott.

Első fellépteül „Romeo és Julia“-t választá, a mely tragoedia különösen kinyerte rokonszenvét . . .

Mert ott a koporsóban, a sirbolt sötét homályában oly közel érzi magát a nagy Turó szelleméhez . . .

A színház teljesen megtelt. Eleonora első jelenésig szobájába zárkózott.

Már előre tudta, hogy első fellépte egyértelmű lesz első diadalával

E tudatban lépett szintérre is, hol hatalmas tapsvihar fogadta.

Feszült varakozással lesték első szavát. És az ő első szavát, a mint a színház elejére, a lámpák elé ért, csak annyi volt, hogy:

— Turó, szent Isten, a Turó!

És ezzel összeborzadva, rémületes arccal nézett mereven a sugolyukba, honnan

Az állandóság hiánya jellemzi a mai cselédeket, mi igen természetes, mikor a törvény sem kötelezi őket, hogy bármely helyen egy hónapnál több időt töltsenek. Mikor még a házi renddel, a gazda egyéniségével, a reájok váró munka valódi terhével egyáltalán meg sem ismerkedhettek, — mert két heti rövid idő alatt, meg sem ismerkedhetnek, — már jogukban áll a felmondás. És elszomorító az a látvány, hogy mennyien élnek ezen törvénybiztosította jogukkal. Sokan azt mondják, hogy a gazda bánásmódja oka a cselédek gyakori változásának. Ezt megengedjük, de nem oly értelemben, mint a hogyan ezt sokan veszik.

Mert az bizonyos, hogy a cselédnek alkalmazkodnia kell a házi rendhez, munkáját úgy kell végeznie, a hogyan az illéto háznál végezni szokták s a mint azt a gazda megköveteli.

A megszokott rendre való szoktatás, kényszerítés nem két hét alatt történhetik, arra idő kell.

Ha a cseléd nincs teljesen kényére hagyva, ha a gazda szeret a cseléd dolgainak utána járni s nem néz el minden hanyagságot és rendetlenséget behuny szemmel, ha nem türi parancsainak semmibe vevését, akkor a cselédnek bizonyára van annyi belátása, hogy a rá nézve nem épen kellemes helyen nem tölt hosszabb időt, hanem hamarosan fölmond, míg ha nem lenne előtte nyitva az út, amelyen tetszése szerint bármikor távozhatik. lehet, hogy beleszokva a házi rendbe, a legrendesebb és legszorgalmasabb cseléd válnék belőle. A hol a háziak alkalmazkodnak a cselédek gyöngéihez, a hol minden úgy van jól, a hogy épen a cselédnek tetszik, ott lehet hosszabb ideig is valamely cseléd, de nem lehet rend a háztartásban, mert bizony ritka család az mai napság, a kiben annyi rendszerezetet és szorgalom van, hogy minden utbaigazítás és vezetés nélkül kifogástalanul végezi a munkáját. Az egyik helyről a

Turó, az öngyilkosnak vélt komikus mosolygott reá . . .

A függőnyt lebecsájtották és így természetes, hogy első fellépte nem volt egyvtemű az első diadalával . . .

De mit bánta ő mindezt midőn szerelmének lángja újra tápot nyert, midőn élve, virágozva, minden baj nélkül maga előtt látta a nagy, a nemes Turó!

Az igazgató zsémbelése, a közönségfütytye, a színészek nevetése mind nem bántotta, hisz élete egész boldogsága, minden reménye feléledt szívében . . .

De csak azért, hogy újra lelohadjon. Mert Turó elég kegyetlen volt Eleonora tengersok kérdezősködésére szépen elmondani, hogy nagyon jól ézi magát, és hogy mióta halottaiból feltámadt, jónak látta megházasodni és jelenleg már három kised Turó nevezi édes apjának.

Eleonorának csaknem szive szakadt meg e szavekra . . . de büszkébb volt, mintsem még szemrehányást tegyen ez embernek, ki nem is érdemes egy ily nő szerelmére.

Némán, elkeseredve hagyta ott e szintársulatot is, és mire visszatért a régi gardához, már — komika lett belőle.

Sólyom Andor.

másikra vándorló cselédek általános hibája ez az álhatlanság, mert utóljára a cselédre szükség van, s a gazdák kénytelenek valamelyiket elfogadni, — bár tudják, hogy benne jó cselédre ismét nem számíthatnak. „Nevelni kell a cselédeket!“ Ez a frázis igen szépen hangzik; de meggondolva a dolgot, mikor nevelje az ember a cselédjét, ha az a neki nem tetsző alkalmat felhasználja az eltávozásra?

Hisz ma már annyira vagyunk, hogy az aránylag jó cselédek is bevallják, hogy csupán azért nem maradnak egyik vagy másik helyen, mert néhány rövid hónapnak a kitöltése után már megunták azt a helyet s csupán a változatosság kedvéért keresnek új szolgálatot.

Szinte hajlandó volna az ember el nem hinni, ha példák nem volnának rá.

Ezen viszonyok megteremtésében a törvény által nyújtott szabadság hátrányait nagyban elősegítik a cselédelhelyező intézetek is. Az itt alkalmazott egyének egyetlen keresetforrását képezik az egyes cselédek elhelyezése alkalmával kapott díjak; mi természetesebb tehát, hogy mindent elkövetnek, csak hogy minél gyakrabban változzanak a cselédek. S hogy ezek az elhelyező aszszonyok mily állandó mételvezői a cselédeknek, azt mindenki tudja, ki kényszerítve van a cselédtartásra.

Megvannak a cseléd törvényben továbbá azon esetek határozva, a melyekben egyik, vagy másik részről a cselédviszonyok felmondás nélkül azonnal fölbontható. De mit tapasztalunk? A vitás kérdések elbírálására hivatott hatóságnak legtöbb esetben lehetetlen a való tényállást kideríteni. Elég, ha a cseléd oly vádat emel gazdája ellen, a melynek alapján szolgálatát azonnal odahagyja a törvény szerint. Hol van a bizonyíték? A pontok legnagyobb része olyan, hogy a teljes bizonyítás ki van zárva, mert oly dologra vonatkozik, a melyek a házi élet keretén belül történvén, sem tanuk, sem egyéb körülmények nem igazolhatják. Ez idézi elő az egyes hatóságoknak a cseléd ügyekben tanusított felfogáskülömbőségét. Biztos adatunk van rá, hogy némely hatóság minden esetben a gazdának, a másik ellenben a cselédnek ad igazat, ha csak a legritkább esetben előforduló teljes bizonyíték nem áll rendelkezésére. Ezen körülmény a törvény hiányosságának, illetve alkalmazhatósága hiányának egyik nyílt bizonyítéka.

Sok szavunk van továbbá a cselédkönyvekkel üzhető visszaélések ellen is; a gazdák a cselédek rossz tulajdonait a könyvbe be nem írhatják. Ez oly oly kérdés, a mely mellett és a mely ellen sokat lehetne felhozni. De ettől eltekintve, ha a gazda nem ír semmit a könyvbe, ez is elég lesújtó megítélése a cseléd jószágának. Ha már most valamely cseléd nincs megelégedve e könyvével, egyszerűen elmegy a cselédkönyv kiállítására jogosult hatósághoz és bejenti, hogy a könyve elveszett. A hatóság köteles a könyvet köröztetni, mely „ismeretlen helyen és módon elveszett“ s igen sok esetben „ismeretlen szám alatt kiállított“ könyvet ad neki. Ki bizonyíthatja be, hogy a könyv az élelmes cseléd kezén sikkadt el? Olyan esetet is tudunk, hogy egy cseléd darabokra tépte a könyvét és szomoruan kérte a hatóságtól a másodlat kiadását azon ürügy

alatt, hogy a kis gyermekek tépték össze a könyvet. De a könyv czimlapja, a melynek adatai szerint a másodlat kiállítható volt, csodálatosképen ép és sértetlen volt. — Így és ki tudná még hányféle módon bármikor új könyvhöz jutnak a megszorult cselédek. S habár a hatóságoknak tudomásuk van az ilyen üzelmekről, nem tehetnek semmit, kötve van a kezük bizonyítékok hiánya miatt.

Számtalan dolgot tudnánk mondani, különösen arról az erkölcstelenségről, a mibe a városi nöcselédek mai napság sülyednek s a melyet a gazdák kénytelenek szó nélkül tűrni; — de ezekből is a nyilvánvaló, hogy a viszonyok javításának legfőbb ideje itt van, s ezen javítás a köteles szolgálati időnek meghosszabításától, a cselédszerző intézetek újjalakításától s a cselédkönyvek rendszerének szabályozásától várható. Mert hiába mondja ki az ideális gondolkozású cseléd törvény, hogy a cseléd szolgálatába lépésével a gazda háznépével a gazda háznépének tagjává válik, ha a körülmények igazolása szerint benne fizetett ellenségét, vagyona és nyugalma folytonos veszélyét a legtöbb esetben gyermekei erkölcsi megmételvezőjét kell látnia.

UJDONSÁGOK.

— **Vadászat a főispánnál.** *Báró Vay* Elemér zsolczi birtokán vasárnap nagy vadászatot rendezett, melyen báró *Vay* Béla valóságos titkos tanácsos, *Konja* Sándor altábornagy, *Nachodszky* István és *Kummer* Henrik vezérőrnagyok és *Pollák* Frigyes, *Darvas* András ezredesek vettek részt. A szép eredményű vadászatot fényes lakoma követte.

— **Városi közgyűlés.** Miskolcz város képviselő testülete holnap, azaz november hó 6-ik napján d. u. 3 órakor rendes közgyűlést tart, melynek tárgysorozata a következő:

1. A nagyméltóságú m. kir. Belügyminisztériumnak 97346/III. 902. sz. leirata Soltész Nagy Kálmán volt polgármester részére megszavazott tiszteletdíj jóváhagyása ügyében.

2. A legtöbb adót fizető v. képviselők 1903. évi névjegyzékének összeállítására hivatott bizottság kiküldése. (az 1886: XXII. t. cz. 33. §-a.)

3. A pénzügyi szakbizottság jelentése a „Korona“ szálloda bérletének átruházása ügyében.

4. A pénzügyi bizottság jelentése a Városháztéri volt Kraudi-féle ház megvétele tárgyában.

5. Borsodvármegye t. törvényhatósági bizottsági közgyűlésének határozatai a városi házi, közmunka, utadó, kövezetvám, fogyasztási és italadó stb. pénztárak 1901. évi zárszámadásának jóváhagyása ügyében.

6. A városi tanács előterjesztése özv. Ternay Antalné miskolczi lakos által Vörösmarty-utca 1. sz. alatt tervezett építkezés s az ezzel kapcsolatosan alakítandó körtér szabályozási vonalának megállapítási tárgyában.

7. A városi tanács előterjesztése Czeisler Adolf és neje miskolczi lakosoknak kérvénye ügyében a Széchenyi utca 74, és 76. sz. házak között elterülő köznek megvétele iránt.

8. A városi tanács jelentése Szalóky János miskolczi lakos tulajdonában lévő Nagy avasi 263. sz. pinczének megvétele tárgyában.

9. A városi tanács jelentése a gyámpénztári tartalék alap jövedelmének mikénti felhasználása tárgyában.

10. A városi tanács előterjesztése az 1903. évi községi közmunkaváltság összegének megállapítása tárgyában.

11. A városi tanács jelentése:

a. A Borsodmegyei gazdasági egyesület által építendő ló-istállókra a 60/kgy. 1902. számú határozattal megszavazott 10475 korona összegnek a 27. f. sz. letét alatt lévő törzsvagyomból leendő kiutalása.

b. Özv. Tupler Józsefné Lovagda-utca 2. sz. telkéhez csatolt 35. négyszögöl közterületnek telekkönyvi átíratása.

c. Jámbor Mátyás és neje Nagy Sándor-utca 41. számú telkéhez csatolt 53.38 négyszögöl közterületnek eladása tárgyában.

— **A közművelődési egyletből.** Vasárnap délután 3 órakor tartotta a közművelődési és muzeumegylet irodalmi szakosztálya ebben a ciklusban első felolvasását. A első felolvasásra ugyan nem gyűlt össze olyan nagy közönség, a mint azt a rendezőség várta, de ennek oka az volt, hogy halottak napján az egész város otthon vagy a temetőben ajátoskodik; ez az egy nap kizárólag a halottaké, ilyenkor a közönség még a legtanulságosabb szórakozások után sem töri magát. Pedig az első felolvasó délután minden tekintetben nagyobb érdeklődést érdemelt volna meg. Az első felolvasó *Porcs János* szakosztályi elnök volt, a ki miután pár rövid szóval üdvözölte a közönséget, a helyesírásról tartott rendkívül tanulságos előadást. Kimutatta, hogy nyelvtudásaink, sőt maga az akadémia sem teljesíti kötelességét azon a téren, a mi a magyar helyesírást illetően őket illeti; s hogy éppen ezért ma még azt sem tudnánk eldönteni, hogy hány betűből áll hát a magyar alfa-béta. Utána dr. *Kovács József* lépett az előadói asztalhoz, és szabad előadásban arról beszélt, hogy mennyire nem életszükséglet, sőt nem is divat az irodalompartolás a mi társadalmunkban. A magyar közönség közönyös a magyar irodalom elismert nagyságai iránt, legfőleg nevéket s műveik czimeit ha ismerik; de olvasni, vagy műveiket megvenni nem szokta soha. Azoknak a sorsa pedig, a kik vidéken akarnak a szép-irodalom vagy a költészet kertjében munkálkodni, azoknak sorsa a guny, a lenézés, a kinevetés. A közönség mindkét felolvasást élénk tapssal jutalmazta. Végül *Kopácsy Béla* olvasott föl egy ügyes kis humoros dolgozatot, s ezzel az első felolvasó délután véget ért.

— **Adakozás.** Az avasi templom restaurálására gyűjtött pénz ismét 1000 koronával szaporodott. Mint az ev. ref. egyház tanácsa bennünket értesít, ismeretlen adakozó fenti célra az egyház pénztárához 1000 K-t küldött. Az egyháztanács ez uton fejezi ki hála-köszönését a nemes szívű adakozónak.

— **A közművelődési egylet estélye.** Mint értesülünk, a közművelődési egylet e hó 23-án nagyszabású hangversenyt rendez, a melyen *Krámer Terézt* a híres hangverseny énekesnőt meghívta. A hangversenyen még *Lányi Ernő* vezetése alatt a dalárda, vala mint a szintársulatunk egyes kiválóbb tagjai is közre fognak működni.

— **Színészek a temetőben.** Szintársulatunk tagjai is kivonultak vasárnap, halottak napján a temetőbe, hogy lerójják a kegyelet adóját elhunyt pályatársaik iránt. D. u. 3 órakor indultak el a Szent-Anna temetőbe, a hol *Déry István* Széppataky Róza sirjánál a „Mért oly borús“ kezdetű gyász-dal eléneklése után *Hetényi Elemér* szép és megható beszédet tartott. Ezután a sir-emlékre díszes koszorút helyeztek. Innen a mindszenti temetőbe vonultak a színészek, a hol először a *Szepessy Gusztáv* sirjára helyeztek koszorút és elénekeltek a fentemlített gyászdalt, majd a *Fábián László* sirjánál, melyet szintén megkoszorúztak. *Hetényi Elemér* tartott ismét gyönyörű beszédet, mely mélysegszerű hatást gyakorolt minden jelenlévőre. Szem nem maradt szárazon, mikor elhangzottak a „komikus“ szavai. És ez a paradoxon nem vált szégyenére a komikusnak. Ellenkezőleg. — Oda jegyezheti fel a legnagyobb sikerei mellé.

— **Dankó-estély.** Vidéki Hírlapírók Orsz. Szövetségének miskolci választmánya a beteg dalköltő: Dankó Pista javára estélyt rendez. Legutóbb történt megállapodások szerint a helyi hírlapírók választmánya a Dankó Pista javára rendezendő estélyét folyó hó 8-án, szombaton este tartja a meg a „Pannonia“ kávéházban, hol ez alkalommal *Radics Lajos* zenekara fog hangversenyezni. Ezen kívül még egy Dankó-estélyt rendeznek a hírlapírók *Bogár Vincze* zenekarának közreműködésével.

— **Nyomdászok kegyelete.** A miskolci könyvnyomdászok kised csapata szombaton délután 3 órakor testületileg vonult ki *Toronyalja-utca* egyleti helyiségéből a *lutheránus sarkertbe*, hogy lerójják kegyeletüket elhunyt szaktársaik iránt. — *Hlatky János* sirjánál *Halapka Pál* emlékbeszéd kíséretében díszes koszorút helyezett a sirra, honnan *Darula Arnold* volt művezető sirjához vonultak. Itt *Fischer Lajos* rövid beszéd keretében az elhunyt iránti szeretet megnyilatkozása jegyében tette le a pályatársak koszorúját a sirra.

— **Az izraelita hitközség** vasárnap d. u. 3 órakor tartotta meg a múlt hó utolsó napjáról elhalasztott közgyűlést dr. *Gencsi Samu* elnölete alatt. A közgyűlés elfogadta *Grünfeld Ödön* azon indítványát, hogy egy 20 tagú bizottság küldessék ki a régi jegyzőkönyvek megvizsgálására. Majd a zárszám adást és az összes napirenden levő tárgyakat a képviselői tagok élénk érdeklődése mellett tárgyalta a közgyűlés. Végül *Brauer Izrael* hitközségi jegyzőt állásában a közgyűlés egyhangulag véglegesítette. Az elnök szép szavakban mondott köszönetet a közgyűlésnek azon ragaszkodásért, melyet iránta az utóbbi időkben tanusítottak.

— **A műhely kegyelete.** A magyar államvasutak miskolci műhelyének tisztikara és összes munkásai *Krón Ignác* műhelyi főnök vezetése alatt halottak napján délután 4 órakor kivonultak *Prohászka József* elhunyt műhelyi főnök sirjához a mindszenti róm. hath. temetőbe. A sirnál a műhelyi dalkör *Ruttkay Menyhért* karnagy vezetése alatt megható gyászdalokat énekelt, melynek elhangzása után *Sirkovics József* dalegyleti alelnök remek beszéd kíséretében díszes koszorút helyezett az elhunyt főnök sirjára. A nagy számban összesereglett közönség néma áhitattal hallgatta végig a kegyeletes ünnepélyt.

— **Segélyző egyesületi közgyűlés.** A helybeli kir. kath. gimnásim segélyegylete f. hó 2-án tartotta rendes évi közgyűlését, melyen először is a titkár számolt be az egyesület múlt tanévi működéséről. A múlt tanév alatt három választmányi ülést tartott, melyen a szegénytanulókat tankönyvekkel, tandíjjal és téli ruhával segítette. 127 tanuló kapott tankönyveket, 45 tanuló 482 kor. értékű téli ruhát, 79 tanuló pedig 640 kor. tandíjat fizetett ki az egyesület. Segélyben részesült a múlt tanévben összesen 251 tanuló, kiknek 1522 koronát adott az egyesület segélyképen.

A számvizsgáló bizottság jelentése szerint, a múlt tanévi bevétel 3145 kor. 13 fill. volt, a kiadás pedig 1693 kor. 58 fill. pénztári maradvány 20454 kor. 97 fill.

A folyó iskolai évi költségvetés szerint, remélhető bevétel 2350 kor. lesz, a kiadás pedig 1660 kor.; a 690 kor. maradvány a tőkét fogja növelni.

— **Elfogott betörő.** Tegnapelőtt hajnalban egy *Kiss Lajos* nevű veszedelmes betörőt fogtak el az *ujvilág-utcában*, a kiről később derült ki, hogy veszedelmes nemzetközi betörő, a kit három állam rendőrsége is köröz, *Balázs Mária* Ujvilág-utcai lakosnő házába akart a jó madár betörni, mikor észrevették a veszedelmes látogatót a házbeliek. A nagy sikoltozásra természetesen *Kiss Lajos* futásnak eredt, s üldözői hosszas hajszá után tudták elfogni. Előbb a rendőrségnél a nevét is eltagadta; később

azonban töredelmes vallomást tett. Elmondta, hogy 5 hó óta állandóan úzi különböző helyeken a betöréseket. Pusztá-Szereden, Nagy-Váradon, Nagy-Szombaton, Pécsen, továbbá Bécsben és Svájcban körülbelül 2000 korona értékű pénzt és értéktárgyat lopkodott össze. Megmotozásakor is tele voltak arany fülbevalókkal, órákkal és óraláncokkal a zsebei, de találtak nála egy töltött revolvért is. A rendőrség pártfogásába vette a továbbra is a jeles embert.

— **Hanyagság.** Több helyről fordultak hozzánk panaszszal, hogy a szemét-fuvarozó vállalat nem teljesíti kötelességét és igen sok házban ott hagyja a szemetet és hulladékokat. Különösen a *Deák-utcában*, az *Iskola- és Szemere-utcában* halmazodik az udvarban a szemét, ami bizonyára nem áll a közegészség és köztisztaság érdekében. Felhívjuk erre a hanyagságra az ellenőrzésre hivatott hatóság figyelmét.

— **Öngyilkossági kísérlet.** *Tóth József* kocsis tegnap előtt családi okok miatt fölakarta magát akasztani a *Tetemvár utcai lakásán*. A háziak azonban észrevették, s elválták a kötelet. A halálra szánt embernek nem történt semmi komolyabb baja, s egy óra múlva már maga legénykedett vele, hogy ő már megjárta a menyországot is.

— **Játékot lopott.** *Szóri László* csabai lakos valami ügyes-bajos dologban járt Miskolcra, s már éppen a haza menetelen gondolkodott, mikor egy játékos bolt előtt vitt el az útja. A bolt ajtó tele volt gyerekjátékokkal, s *Szóri László* bizonyosan az ő kis testvércskéire gondolt, mikor a sok szép játékot megpillantotta. Vásárolni nem volt pénze, akart hát „ugy“ szerezni játékot. Az üzletből azonban észrevették, s bevitték a rendőrségre.

— **Majd átöltözködik.** A *Jóska* már valami jól ismert alak lehet a kapitányság előtt. Onnan lehet ezt gondolni, mert mikor a *Jóskával* ez ügyben letárgyalt a kapitány és abból kifolyólag nem marasztalhatta el, hát szólt a kapitány ur az irnokjának:

— Ugyan kérem, nézze meg, nincsen-e a *Jóskának* valami hátralékos büntetése?

Az irnok belenézett a könyvbe és jelentette:

— De igenis van, kapitány uram!

Ít a kapitány az őrmesternek, de szóval is mondja:

— Kisérje le a *Jóskát*!

Jóskán azonban smokíng van és fekete nadrág. Kemény kalapja is van neki. Azért szól:

— Engedjen haza kapitány uram. Nem vagyok a börtönhöz hozzá öltözködve! Otthon majd ruhát váltok s akkor visszatérve, nem bánom, ha le is ülöm ezt a kis büntetést.

A kapitány elegáns rabnak az időhaladékot meg is adta, aki később vászonruhába kiöltözve vissza is tért a börtönbe.

— **A megtérült kár.** B. becsületes szabómestert baráti körben nyugtalan természetű embernek ismerték. Folyton új terveket kavcsolt, minden pillanatban új vállalatokba bocsájtkozott, azonban semmit sem bonyolított le eredményesen. Alig volt a városban egyesület, melynek, habár mindig csak rövid időre, tagja ne lett volna. A legutóbbi társulást tíz barátja és iparostársa rendezte oly célból, hogy közösen öt egész osztály-sorsjeggyel játszanak a legnagyobb osztály-sorsjáték üzletben *Török A. és Társa* bankházában (Budapest, Teréz-körút 46/b.) Kezdetben örömmel csatlakozott társaihoz, azonban csak két osztályon át fizette be az esedékes összeget, mert mint mindig, ugy most is gyorsan elvesztette a türelmét és a társaságból kilépett. Négy héttel a kilépés után a mi szabónk vacsora után családi körben olvassa az esti lapot. Az újságot felületesen forgatja, midőn tekintete egy kis közleményen megakadt, mely nyilvánosságra hozza *Török* bankház mesés szerencsésjét. Egyszerre csak elfutja a méreg és dühtől izgatva kiáltja: „Ilyen pech! Az a szám, melylyel játszottam, főnyereményt nyert. És

én balga, beszűntetem a játékot. Ilyesmi csak velem történhetik!" — Egy pillanatig kinos esőnd uralkodott a szobában, egyszerre azonban a család legidősebb fia egy hatalmas „Éljent” kiált és mintha megőrült volna, elkezd az asztal körül táncolni. — „Apám! — kiáltja izgatottan — a kár megtérült! Én ezzel a sorsjeggyel hátad mögött tovább játszottam!”

— A rendőrségnél. Bozontos fejű embert lődített egy rendőr a kapitány elé.

Az atyafi egykedvűen állt meg a hivatal-szoba közepén s komolyan biczczentett fejével, mikor beszélt a rendőr, hogy azért hozta be, mert egy asszonyt dögönyözött meg a piacz közepén.

— Ki volt az az asszony? — kérdezte szigorúan a kapitány.

— Hát ki vót vóna más, — felelt bambán a kérdezett, — mint a saját hiteselemem.

— S miért dögönyözte kend a piacz közepén a feleségét?

— Verem én, könyörgöm, otthon is.

— De már ez mégis csak istentelenség! — mordult rá a kapitány.

— Ismeri kapitány ur a feleségemet?

— Nem!

— No hát akkor ne beszéljen!

— Spiritista-estély. Ma, szerdán este a „Korona” éttermében *Cumberland* Alos, gondolatolvasó és nő-imitátor és Mr. *Stanley* illuzionista nagy előadást tart. Mutatványai-ból különösen kiemelendő: A canai csoda, a burok kémje, a phönix madár, Gül Baba stb. *Flóra* kisasszony kitűnő spiritizista fellépte. Bemutatkozik továbbá az átlátszó nő. — Kezdeté 8 órakor.

Köszönetnyilvánítás.

Ama kegyeletes megemlékezésért, melyet istenben boldogult férjem: néhai Prohászka József emléke iránt a miskolci államvasuti műhely tisztikara és munkásai és a műhelyi dalkör az által tanúsítottak, hogy halottak napján sírját megkoszorúzták, elhamvadó porai fölött emlékbeszédet tartottak s gyászdalokat énekeltek; fogadják első sorban *Krón* Ignác főmérnök, műhelyi főnök, *Sirkovics* József alkalmi szónok, *Ruttkay* Menyhért karnagy, *Balog* Armin dalegyleti elnök urak s az összes műhelyi alkalmazottak és dalegyleti tagok ez uton hálás köszönetünket.

Miskolcz, 1902. november 2.

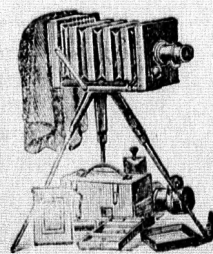
ösv. Prohászka Józsefné
és leányai.

— Legujabb őszi női ruhakelméket és más divatáru cikkeket legcélszerűbb *Braunfeld Sándor* uri és női divatáruházában (Széchenyi u. 49.) beszerezni, a menynyiben ez az egyedüli hely, hol a legszorosabb szabott ár minden egyes cikket láthatóvá van téve és a tulajdonság és alku teljesen ki van zárva.

DUNKY FIVÉREK

cs. és kir. udvari fényképészeknél

Miskolcz, Városháztér 20. sz. a.

művészi kivitelű fényképek készülnek mindennap este 6 óráig,

ha sötét van műfénynél.

Műkedvelők részére friss vegyszerek és száraz lemezek kaphatók.

x A budapesti *Bogdány S.* osztályosorsjegyelárúító cég mai hirdetését t. olvasóink különös figyelmébe ajánljuk. A cég mesés szerencséséről ismeretes, mert nála húztak ki a 602.000 koronás főnyereményt, két ízben 400.000 koronát, két ízben 200.000 koronát, két ízben 100.000 koronát és számos kisebb főnyereményt fizetett ki a cég ügyfeleinek.

Színház, művészet.

A szini referádáim miatt afférem volt a mult napokban valakivel, a ki azt állította, hogy elfogult vagyok a társulattal szemben. Hogy egyéni érzelmeiktől engedem magamat befolyásoltnak, szóval hogy a kritikáimnak tendenciózus éle van az igazgató ellen.

Erre a meggyanúsításra most, írásban adom meg a válaszomat. És állítom, hogy rokon- vagy ellenszenv nem vezet ez írásaimban; lehet a kritikám jó, lehet sokak szemében rossz, vagy csak túlkemény, de mindig a legőszintebben érzett véleményemet tolmácsolom bennök.

Tendenciózus a kritikám, de csak addig a fokig, a míg a köznek vélek azzal szolgálhatni, s tendenciózus abban az értelemben, hogy összes erőmmel arra törekszem, hogy elismeréssel vagy nem tetszéssel esetleg lelkesítsem azt, a ki az én szavamra is hajlik. Arra törekszem, hogy legjobb tudásom szerint rámutassak a gyengeségekre és hibákra, a miket pótolni, eltüntetni vagy javítani lehet; hogy utmutatóul szolgáljak úgy az egyes szereplőknek, mint a szinigazgatóknak, hogy mikor milyen irányban keressék a művészi siker forrásait. Kritikáim nem akar más lenni, mint a nagyközönség véleményének igazi megnyilvánulása, a közönség érzelmeinek, véleményének és gondolkodásmódjának hű és maradan-dóbb lejegyzője. Célom nincs más, mint kiharcolni azt, a mit a mi közönségünk a miskolci szinárulattól elvár, megkíván és megkövetel; s viszont oda hatni minden megengedett módon, hogy az egyes előadások s az egész szini műsor olyan legyen, a milyennek Miskolcon lennie kell.

Ilyen értelemben tendenciózus a kritikám, más értelemben nem. Animozitás nem vezérel senki irányában; szívesen elismerem s elfogok ismerni ezután is minden igazi sikert, de a míg e rovatot én vezetem, addig mindég arra fogok törekedni, hogy minden egyes darabot s minden szereplőt az igazi értéke szerint ösmertessek.

S hogy ezt így tegyem a jövőben is, arra az erőt az adja meg, hogy ez ideig még, előbb vagy utóbb, de igazat adott nekem a nagy közönség is. Igazat adott az a nagy közönség, a mely nem kortina-verő tapsokban vagy nagyhangú ömlengésekben ad tetszésének kifejezést, hanem a melyik egy-egy jobb darabnál s jó szereposztásnál zsufozásig megtölti a házat; ellenben egyszerűen odahaza marad, mikor azok a bizonyos darabok kerülnek színre, a mik legtöbb esetben csak azért lesznek adva, hogy egyik vagy másik „kiváló” művésznek saját magának s egy néhány helybeli mecenásnak a gyönyörűségére brillirozhasson.

Ezeket szükségesnek tartottam elmondani. Mondhatnék ugyan még egyebet is, de azt már elhallgatom. Elhallgatom azt, hogy az igazságos kritika iránt való tulérékenységben talán nem is annyira a társulat, mint inkább a régi kritikai rendszer a hibás, a melyik az ő folytonos agyondicsérési módszerével többet rontott művészi tekintetben, mint a mennyit az az egész kritika megért; elhallgatom, hogy drámai színész nélkül ma már egy társulat Pomázon sem élhetne meg, elhallgatom, hogy a tultengésbe menő primadonna kultusz nemcsak a műsort teszi egy

oldalává, de csaknem öntudatosan rontja a közönség műérzékét és fogékonyságát is. Elhallgatom, hogy a nőknek az ének-imitáló képességen, s a trikókon kívül hangjoknak is kellene lenni, s hogy a modern színházba járó ember a főbbek között még a kiállítás s a díszleteket is mérlegelni szokta.

En elhallgatom mindezeket, a többi elhallgatni valóimmal. S ha nem gyanúsít meg senki igaztalanul, áttérek egyszerűen a lefolyt előadásokra.

Péntek este a Svihákokat adták, s az előadás olyan volt körülbelől, mint az első alkalommal. Legfőlebb most jobb volt az összjáték, s gyorsabban perdült az előadás.

Szombaton a Gyermekekről adták. Az egyes szereplők jobb darabhoz méltó buzgalommal törekedtek kivívni a közönség tapsait.

Vasárnap Moldován Gergelynek az oláh életből vett népszinműje „Flórka szerelme” ment. A darab czimszerepét *Tábori* Frida játszotta, s ez maga elégséges lett volna arra, hogy biztosítsa a darab sikerét.

Megnyerő volt már az első megjelenése is, mikor festői szép kosztümjében a lámpák elé lépett. S a legelső jelenéstől a legutolsó pillanatig ő vezette az egész darabot: hatást ért el tiszta, szivből jövő játékaival, szerepének lírai és drámai részleteivel; tisztán csengő énekével és pompás tánczaival; a mikért nyílt színen és fölvonások végén számtalanszor kitapsolta a közönség, szóval teljes sikert aratott.

Kitűnő partuere volt *Juon Horváth* Kálmán, akinek hatalmas hangján és természetes játékán kívül leginkább rendkívüli erős drámai tehetségében gyönyörködtünk.

Figyelemre méltóan töltötte be *Rajz* a Bokotán szerepét, bár nagy hibája neki, hogy az ő játékában nem sok skála van. Színezni nem igen szokott; emelkedés és finomabb árnyalatok nincsenek a játékában s a darab elején fölvetett hangott megtartja a darab végéig. Ennek daczára népszinművekben egész elfogadható alakítást láttunk tőle ebben a darabban ép úgy, mint másban.

Ugy a többi szereplők, mint a kar egész jól megállták helyüket, az egész előadás minden esetre a jobbak közé sorolható.

Hétfőn műsorváltoztatás folytán a Katalint adták.

A közönség nem hiába töltötte meg zsufozásig a házat, mert maga az előadás is össze véve mindent, meglehetősen jó volt; de a mit *Tábori* Frida az *Anicza* szerepében nyújtott, az igazi művészet volt. Különösen nagy hatást ért el a második felvonásban énekelte orosz dalával, a melynek minden sora ösmertlenül is be lopta magát a közönség szívébe; hangja üdén, lágyan, ragyogó tisztán csengett minden egyes énekszámában, játéka — mint mindég — kitűnő volt.

Kedves és megnyerő volt *Haller* a German szerepében, s különösen az *Aniczával* énekelte duettja után teljesen meghódította a közönséget.

Az est sikere mindenesetre a *Tábori* és *Haller* érdeme, ők nyújtottak a közönségnek olyan élvezetet ami mellett aztán alig vetjük észre az előadás kevésbé sikerült részeit.

Katalin-nak a toalettjein s az indispoziczióján nem győzött a közönség eleget bámulni. Kár, hogy a legfényesebb czárnői dísz épen akkor láttuk ő nagyságán, mikor a találkára ment; már pedig az nem valószínű, hogy egy királynő biborban és teljes ékszerdíszszel jelenjen el egy éjjeli kis pásztorórára.

Gyenge volt *Hetényi* a *Lausac* szerepében. Ezt a szerepet mi egész másképp láttuk már játszani *Szalkai* igazgatótól, ha ő maga oly könnyen átengedi e pompás szerepét másnak, adta volna olyan valakinek, aki legalább is megközelíti az ő alakítását.

K.

CSARNOK.

A Hortobágyon

Mulatság a csárdában.

Leírta: *Simon János.*

A debreczeni tanácsnokból, jegyzőkből, a nátaí biztosból, állatorvosból s a hortobágy-környéki gazdák és földbirtokosokból álló bizottság tagjaihoz már nagyobbreszt volt szerencsém, egy-két új alakkal, — a kik déltán érkeztek, míg én odajártam, — most ismerkedem meg.

Az asztalnál, hol nemsokára elhelyezkedtünk, a kövér gazda, meg a szikár állatorvos fogott közre, kiknek társaságában az egész vacsora alatt, mely gulyáshuson kezdődött és turós csuszán végződött, hatalmasan mulattam. De hát ki ne mulatna hatalmasan a kitünően készített gulyáshus meg turós csusza mellett?

Eredeti alak volt mind a két szomszéd. A „ludoktor“ még nem középidéjü, igénytelen kis szürke ember, kiből egy atyafi megjegyzése szerint — nem látszik ki a tudománya. Mindig pislog kifürkészhetlen színü szemével, mintha hat éjszaka egymásután egy szálat se aludt volna. Fagygyuszín bajusza, melynek szálaít meglehetne olvasni három lépésről, palástolni látszik — bár kevés sikerrel — ajkainak ravasz mosolyát. A markában szorongatja, vagy zsebébe gyüri könnyen idomítható jockey-sapkáját, nem meri letenni; még valami hunczutságot csinálnának vele.

Örökké derűtségben igyekszik tartani a környezetet. Mikor csak nincsen nagyon tele a szája, mindig beszél, élénk gesztusokkal és mimikával kísérvé innen-onnan összebozarászott csalafinta históriákat. Magam is szaporítom a szót egy pár hasonló történeti hitelességü élmény és kaland elmondásával.

A közelben ülök nagyokat nevetnek, de egy se iszonyubbakat, mint a másik szomszédom, a kinek már harmadszor ment „rossz helyre“ egy-egy lélekhangjáló galuska a fuldokló röhögéstől. Szerencsére itt az orvos, a kinek szóbeli receptjére egy pár frissébe nyújtott nyaklevessel visszaadjuk a jókedvü testvért az életnek.

Ez a debreczeni civis, ki a Hegyeshasu B Ferenz névre hallgat, egészen más formájú egyéniség, mint a másik szomszédom. Nagy tagbaszakadt ember, a rengeteg fekete posztó ruha feszesre ki van tömve porsátorával. Öt-hat állatorvost — azt hiszem: — lebillentene a mérlegen. Roppant jámbor kifejezésü arcán hatalmas fekete bajusz csimbelkődzik a felső szájaszélébe. Két bozontos szemöldökét is bátran elfogadhatná egy kiszolgált katona bajusz fejében.

Az öreg ur a mellett, hogy élénken részt vesz a társalgásban, a menüt sem látszik elhanyagolni, bebonyolítván, hogy nemesak az üres szavak, hanem a tettek mezején is megállja a sarat. A ki egy 13 próbás debreczeni „pógár“ étvágyáról fogalmat akar szerezni, B. urammal legyen a szomszédja egy magyaros lakomán. Szent atyám! hány-szor tele szedte a tányérját csak hussal! Azután olyasmit lehetett rajta észrevenni, mintha a rágásával nem igen pocsékolná az

időt. Ő mindig kínál mást, a viszontkínálásnak aztán nem tud ellentállani. Csakhamar zajos kedve kerekedik, a minek elővárásolásában nem csekély szerepe van a jó Margit-levének sem, a mit Esztike leány-asszony alig győzött kellő mennyiségben szervirozni a fehérszitalra.

— Nem vagyok én még vén ember, — ugy-e, doktor uram? — szól, lekönnyökölve egy félig zafttal teli tányérba, sanda szemeit végighurcolva a szép leány molett alakján.

— Nem ám, csak régen született kelmed — magyarázza ez neki.

(Folyt. köv.)

Nyílt-tér.

Demeter Pál

városunk volt képviselője és polgára hat havi szenvedés után Clewlandban (Amerika) elhunyt Számos rokonai, neje és öt gyermeke siratják.

Aldott legyen emléke!

Hirdetések

jutányos áron felvételnek.

Nyujtsunk kezet a szerencsének!!

Már sokan szerencsések lettek egy nálunk vásárolt sorsjegy által.

A legesélydusabb sorsjáték a mi m. kir. osztálysorsjátékunk.

110.000 sorsjegyre **55.000** pénznyeremény jut

Legnagyobb nyeremény esetleg

1.000,000 korona

1 jutalom 600.000, 1 nyeremény a 400.000, 200.000, 2 a 100.000, 1 a 90.000, 2 a 80.000, 1 a 70.000, 2 a 60.000, 1 a 50.000, 40.000, 5 a 30.000, 3 a 25.000, 8 a 20.000, 8 a 15.000, 36 a 10.000, 67 a 5000, 3 a 3000, 437 a 2000, 803 a 1000, 1528 a 500, 140 a 300, 34450 a 200, 4850 a 170, 4850 a 130, 100 a 100, 4350 a 80, 3350 a 40. Összesen:

14.459,000 korona, azaz **Tizennégymillió 459.000** korona.

SZERENCSENAPTÁR.

Január	Február	Március	Április	Május	Junius	Julius	Augusztus	Szeptember	Október	November	December
K 1 979	P 1 858	P 1 92702	H 1 4073	S 1 4086	S 1 17328	H 1 17346	C 1 36461	V 1 38911	K 1 38944	P 1 95395	V 1 109602
S 2 6567	S 2 26277	S 2 3059	C 2 10464	C 2 12301	K 2 35347	K 2 35363	P 2 38259	H 2 51367	S 2 51388	S 2 96434	H 2 109622
C 3 25325	V 3 3815	V 3 8623	S 3 32718	P 3 35315	H 3 38222	S 3 38235	S 3 48558	C 3 53717	C 3 56301	V 3 96604	K 3 109917
H 4 37423	H 4 42264	H 4 26297	O 4 38191	S 4 38196	C 4 48032	C 4 48059	V 4 53707	S 4 64467	S 4 64475	H 4 96610	K 4 109603
S 5 38969	K 5 51634	K 5 38181	P 5 44398	V 5 46396	S 5 52556	P 5 53090	H 5 64465	C 5 66005	S 5 66009	K 5 96621	C 5 109623
V 6 51622	S 6 58015	S 6 42578	H 6 52527	H 6 52541	C 6 64442	S 6 64455	K 6 65883	P 6 74396	S 6 75944	S 6 96624	H 6 109918
H 7 56320	P 7 65674	P 7 52507	V 7 61102	K 7 64127	P 7 65830	V 7 65848	S 7 74380	H 7 85124	H 7 85949	C 7 96633	S 7 109940
K 8 65657	P 8 67169	P 8 60018	H 8 65688	S 8 65811	H 8 74363	C 8 84758	S 8 83822	K 8 83852	S 8 83852	S 8 96634	V 8 109624
S 9 67166	S 9 79754	S 9 65681	C 9 73607	C 9 74327	V 9 81169	K 9 81172	P 9 83778	H 9 109609	S 9 109611	S 9 96639	H 9 109919
C 10 75925	V 10 83213	V 10 67188	S 10 80602	S 10 80635	H 10 83519	C 10 83668	S 10 109607	K 10 109604	C 10 109904	K 10 96647	K 10 109605
P 11 83058	H 11 83652	H 11 79776	C 11 83281	S 11 83357	K 11 109608	C 11 109605	H 11 109909	P 11 109921	P 11 92659	H 11 96650	S 11 109625
S 12 83061	K 12 109615	K 12 83277	P 12 92287	V 12 109601	S 12 109623	P 12 109625	H 12 109922	C 12 93408	S 12 93424	K 12 109613	C 12 109920
V 13 109613	S 13 109910	S 13 91387	S 13 109611	H 13 109621	C 13 109918	S 13 109920	K 13 92606	P 13 6311	H 13 6323	S 13 109908	P 13 109996
H 14 109908	C 14 92672	C 14 109617	V 14 109914	K 14 109916	P 14 92773	V 14 92795	S 14 6123	S 14 20978	H 14 24273	C 14 109614	S 14 109612
K 15 92669	S 15 2882	S 15 109912	H 15 92741	S 15 92765	S 15 5490	H 15 6109	C 15 19829	V 15 37104	K 15 37422	S 15 109309	V 15 109607
S 16 981	S 16 8575	S 16 92712	K 16 4077	C 16 5459	V 16 17340	K 16 17780	P 16 36463	H 16 38926	S 16 38950	S 16 109615	H 16 109606
C 17 8464	V 17 26296	V 17 3067	S 17 10473	P 17 17326	H 17 35358	S 17 35393	P 17 38290	K 17 51380	C 17 51392	V 17 109910	K 17 109901
P 18 26232	H 18 38156	H 18 10457	C 18 34190	S 18 35328	K 18 38225	C 18 38238	V 18 48565	S 18 55194	P 18 56314	H 18 109916	S 18 109921
S 19 38145	K 19 42275	K 19 32702	P 19 38193	V 19 38207	S 19 48057	P 19 48089	H 19 53714	C 19 64476	S 19 64500	K 19 109911	C 19 109607
V 20 40480	S 20 52346	S 20 38184	S 20 46373	H 20 48028	C 20 52600	S 20 53100	K 20 64466	P 20 66005	V 20 67160	S 20 109617	S 20 109902
P 21 51623	C 21 58043	C 21 44318	V 21 52530	K 21 52560	P 21 64449	V 21 64463	S 21 65888	H 21 75904	H 21 75915	S 21 109912	S 21 109922
K 22 58002	P 22 65677	P 22 52521	H 22 64425	S 22 64439	S 22 65847	H 22 65882	C 22 74383	V 22 85096	K 22 85011	P 22 109618	V 22 109608
S 23 65661	S 23 67176	S 23 60048	C 23 65695	C 23 65820	V 23 74361	K 23 74366	P 23 84762	H 23 83839	S 23 83857	S 23 109913	H 23 109903
C 24 67168	V 24 79760	V 24 65687	S 24 74324	P 24 74352	H 24 81171	S 24 81177	S 24 83771	V 24 109610	C 24 109612	V 24 109619	K 24 109923
P 25 79747	H 25 83265	H 25 67189	C 25 80015	S 25 81165	K 25 83578	C 25 83748	V 25 109608	S 25 109905	P 25 109907	S 25 109914	S 25 109609
S 26 83171	K 26 91379	K 26 79782	P 26 83354	V 26 83374	S 26 109600	P 26 109606	H 26 109903	C 26 109925	S 26 92668	S 26 109620	C 26 109904
V 27 83419	S 27 109616	S 27 83278	S 27 92654	H 27 109602	C 27 109624	S 27 109901	K 27 109923	P 27 93420	V 27 93423	S 27 109915	P 27 109924
H 28 109614	C 28 91399	V 28 109620	K 28 109622	S 28 109910	V 28 109912	S 28 93402	H 28 93402	S 28 93402	H 28 93402	S 28 109916	V 28 109925
C 29 109909	P 29 109618	P 29 109915	S 29 109915	S 29 109917	S 29 92789	H 29 92799	C 29 6304	P 29 20995	K 29 94400	P 29 109621	V 29 109905
S 30 92671	S 30 109913	K 30 92751	C 30 92751	C 30 92767	V 30 5497	K 30 6121	P 30 23592	H 30 37112	S 30 95785	S 30 109916	H 30 109925
C 31 2877	V 31 92721	V 31 92721	P 31 5482	S 31 19816	S 31 36467	S 31 36467					K 31 109611

Mikor van születésnapom? Mindenki kiserlje meg szerencsését a születésnapjára feljegyzett számmal. Ezen naptárban az év minden egyes napjára más szám van feljegyezve, melyek postafordulattal megrendelés után nálunk kaphatók, úgy hogy bárki kiválthatja saját esztéténél. Ha időközben e szám elfogyott volna, hasonló küldünk.

Az egész vállalat állami felügyelet alatt áll. Az I. osztály **eredeti sorsjegyek** tervszerü betétjei a következők: egy **nyolczad** (1/8) frt **— 75** vagy **1.50** kor. egy **negyed** (1/4) frt **1.50** vagy **3.—** kor. **fél** (1/2) frt **3.—** **6.—** **egész** (1) frt **6.—** **12.—** A sorsjegyeket **utánvételi** vagy az összegnek postautalványon való előzetes **beküldése** ellenében megküldjük. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megbízásokat kérünk azonnal, de legkésőbb **f. é. november 20-ig**, mely napon a húzás kezdetét veszi, hozzánk bizalommal beküldeni.

FIÓKOK:

V. Váci-körut. 4.
Muzeum-körut II.
Erzsébet-körut 54.

TÖRÖK A. és Tsa
 BANKHÁZA
BUDAPEST, VI. Teréz-körut 46/a. sz.

Legnagyobb osztálysorsjáték-üzlet hazánkban.

Sok és igen nagy nyereményt fizetünk ki nagybecsült vevőinknek és pedig rövid idő alatt kilencz millió koronánál többet.

Megrendelő levél levágandó. **T. TÖRÖK A. és Tsa** bankházának Budapest.

Ezennel megrendelek a m. kir. szab. osztálysorsjáték I. osztályához.....darab eredeti osztálysorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt.

Akorona összeg } utánveendő — utalvánnyal küldöm. } A nem kívánt törlendő.
 mellékelve bankjegyekben (bélyegekenben). }

Pontos cím:

Szobafűtésre és háztartási czélokra A KAZINCZI SZÉN

a legalkalmasabb.

Megrendelések most már nem a régi címre, hanem **hozzám intézendők**, mert a **kazinczi kőszénbánya r. t.** miskolczi rak-tárát **a gömői pályaudvaron** én vettem át.

Telefon 175.

Kazinczi kőszénbánya r. t. képviselője
FODOR.

Árverési hirdetés.

A miskolczi ugynevezett **K** csoport-beli legelőtulajdonosok igazgatósága részéről közhírré tétetik, hogy a tulajdonát képező **Zsebepáston** levő 7 hold, 822 négyszögöl területű kaszáló-nak több évekre való bérbeadására **folyó hó 9-én d. u. 4 órakor** a mezőgazdák egyletében, Palóczy-utca 7. sz. alatt nyilvános árverés fog tartatni, melyre az érdekelteket tisztelettel meghívom.

idb. Izsó István
gazd. elnök.

Hirdetés.

Miskolcz rendezett tanácsú város tanácsának határozatából kifolyólag, a város részére 1903. év január hó 1-től kezdődő három év tartamára szükségendő *ruhaneműk* szállítására nézve 1902. év november hó 13-án d. u. 2 órakor, — *irodai és nyomdai szerek* szállítására nézve délután 3 órakor, *csizmaneműk* szállítására délután 4 órakor a városi főszámvevő hivatalos helyiségében, a hol a feltételek a hivatalos órák alatt megtekinthetők, zárt ajánlati verseny tárgyalás fog tartatni. A zárt ajánlathoz 400 korona bántópenz melléklendő.

Miskolczon, 1902. évi október hó 28-án.
Pallaghy, h. polgármester.

11248. sz. **Árverési hirdetés** kivonat
1902. tkv.

A miskolczi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **dr. Koncz Miklós** ügyvédnek **Sikorszky Pálné** szül. **Paraszka Antónia** elleni 38 kor. 80 fill. követelés és jár. erejéig iránti ügyében az árverést a miskolczi kir. törvényszék területén levő:

I. a d.-győri 1387. számú tjkvben + 3. r., 3012/a. rsz. a. szöllőre s a Nyirjesen levő lakóházból Sikorszky Pálné Paraszka Antónia jutalékára 492 kor.

II. ugyanazon tjkönyvben A. + 4. rszám, 3012/a/3. hrsz. a. Nyirjesen levő Rázska Dánielné, Paraszka Mária, dr. Hercz Ödön, Paraszka János, Kopacssek Ferenczné Paraszka Hermin és Sikorszky Pálné Paraszka Antónia nevében álló 492 □-öl szöllőre a vght. törv. 156. §-a alkalmazásával egészben 140 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, hogy a fent megjelölt ingatlan az **1902. évi november hó 7. napján d. e. 9 órakor D.-győr községében** megtartandó árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át a kiküldött kezeihez letenni. Miskolczon, 1902. augusztus hó 12.

A kir. tvszék mint tkvi hatóság.

Dr. Görgey, kir. tvszéki bíró.

Értesítés.

Miskolcz város közönsége értesítettik, hogy a város házi pénztárának 1903. évre összeállított költség és fedezet előirányzata a pénzügyi szakbizottság jegyzőkönyvével és a tanács határozatával együtt folyó év november hó 1-től májusig bezárólag a városi főpénztári hivatal helyiségében 15 napi közszemlére kitétetett, mely idő alatt észrevételeit mindenki megteheti.

Kelt Miskolczon, 1902. évi október hó 31.

Pallaghy, h. polgármester.

Szőlőoltványok

szokvány minőségben és európai nemes gyökeres és sima vesszők mélyen leszállított áron. Oltványok ezre 90—100 frt. Mindenik a legkiválóbb bor- és csemegefajokból, tajtisztán, teljes jótállással. Ha a szállítmány a megrendelésnek meg nem felelne, úgy az oda- és visszaszállítási költséget, valamint a megrendelő által kifizetett összeget hiány nélkül azonnal visszafizetem. Így mindenki ebbeli szükségletét az én költségemen háza-hoz szállítva tekintheti meg.

Élőkerítés. Gleditschia csemeték és magvak.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövény-növény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át, úgy, hogy a bekerített részek teljesen kulesesal zárhatók. **Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasítás mellékeltek.** Bővebb tájékozás végett szíves fénynyomatu diszes árjegyzékek ingyen és bermentve küldetnek, rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül egy oly könyvet kap ezzel, ki címét egy levelező-lapon tudatja, mely, nincsen az a ház vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanak, városon, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is érdekében áll, kik rendelni sem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek.

Diócsemeték. Két éves, óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése majd minden gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Cím: „Érmelléki Első Szőlőoltvány-Telep” Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

Hirdetés.

A »Miskolczi Takarékegyelet« közhírré teszi, hogy a következő számokkal jelzett és elévült zálogtárgyak, ugymint: 5831, 6620, 6646, 6662, 6687, 6763, 6828, 6851, 6941, 6965, 6987, 7014, 7023, 7135, 7166, 7175, 7208, 7233, 7274, 7342, 7347, 7360, 7393, 7404, 7405, 7420, 7421, 7448, 7504, 7524, 7531, 7594, 7621, 7623, 7624, 7641, a Takarékegyelet helyiségében, Széchenyi-utca 73. szám alatt **folyó évi november hó 27-én d. u. 3 órakor** elárvereztetnek.

Az illető zálogtulajdonosok figyelmeztetnek, hogy a fentjelzett zálogtárgyakat az árverés napjáig kiválthatják.

Miskolcz, 1902. október 29.

A „Miskolczi Takarékegyelet”
igazgatósága.

Nyomatott Szélnyi és Társa könyvnyomdájában Miskolczon.

Általunk kifizetett
főnyeremények

A m. kir.

OSZTÁLYSORSJATEK

november 20-án kezdődő HUZASARA

postafordultával küldünk szét sorsjegyeket az I-ső osztályhoz:

1/2 á K. 1.50

1/4 á K. 3.—

1/2 á K. 6.—

egész K. 12.—

Csakis nálunk kaphatók az annyira kedvelt

KIS SZAMOK:

1-től 300-ig.

A születési évszámok 1801-től 1900-ig
és más SZERENCSE SZAMOK.

Az összeget postautalványon kérjük:

FŐVÁROSI SORSJEGYIRODA

BOGDÁNY S.

BUDAPEST, Sas-utca 23. I.

Telefon 14—41.

602.000 kor.
a 240-es száma.

200.000 kor.
a 46.006-os száma.

100.000 kor.
a 79.559-es száma.

90.000 kor.
a 2407-es száma.

400.000 kor.
a 11.119-es száma.

200.000 kor.
a 25.534-es száma.

100.000 kor.
a 94.160-es száma.

40.000, 30.000
és sok más nagyobb
nyeremény.

